

Sygnatura akt I Ca 33/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy we Włocławku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Nazdrowicz (spraw.)
Sędziowie:	SO Lucyna Samolińska SO Andrzej Witka-Jeżewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Dybowska-Pyrek

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. we Włocławku

na rozprawie

sprawy z powództwa T. K. i Z. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów i pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku

z dnia 28 września 2016 roku, sygnatura akt I C 1724/14

oddala obie apelacje.

SSO Lucyna Samolińska SSO Mariusz Nazdrowicz SSO Andrzej Witka-Jeżewski

I Ca 33/17

UZASADNIENIE

W środkach odwoławczych obu stron nie zostały zakwestionowane dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, a Sąd II instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani też wspomnianych ustaleń nie zmienił. W tej sytuacji uzasadnienie Sądu Okręgowego ograniczy się do elementów określonych w art. 387 § 2¹ kpc.

Apelacja powodów nie tylko jest całkowicie bezzasadna, ale wręcz nie do końca zrozumiała. Kwestionowali oni bowiem wysokość przyznanych im zadośćuczynień (w kwotach po 40 000 zł) twierdząc, że były one rażąco zaniżone i niewspółmierne do doznanej krzywdy. W ich ocenie nie spełniały wobec tego funkcji kompensacyjnej. Tymczasem Sąd

Rejonowy we Włocławku jako kwoty wyjściowe będące podstawą do zasądzenia zadośćuczynienia przyjął wskazywaną w pozwach sumę

(po 50 000 zł). Podzielił zatem w tej kwestii w całej rozciągłości stanowisko poszkodowanego. Uwzględnił jednak przyczynienie się (20 %) zmarłego do powstania szkody, co doprowadziło do zasądzenia kwot po 40 000 zł na rzecz każdego z powodów. Jednakże całkowicie umknęło to uwagi skarżących, którzy w żaden sposób nie nawiązali do zastosowania tej instytucji prawnej. Trudno oprzeć się w tych warunkach wrażeniu, że apelacja została sporządzona bez zapoznania się z treścią uzasadnienia Sądu meriti, co należy bardzo krytycznie ocenić. Wobec braku jakichkolwiek argumentów odnoszących się do jedynej przyczyny częściowego oddalenia powództw wystarczy w tym miejscu ograniczyć się do stwierdzenia, że rozstrzygnięcie Sądu a quo nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń.

Przechodząc do apelacji pozwanego trzeba podkreślić, że nasuwa ona pewne trudności interpretacyjne związane z treścią zarzutu, wniosku apelacyjnego i uzasadnieniem środka odwoławczego ubezpieczyciela. Nie jest bowiem jasne, czy skarżący ten podważył także wysokość kwoty wyjściowej czy jedynie przyjęcie zbyt niskiego stopnia przyczynienia (domagał się bowiem obniżenia przyznanych powodom kwot do 20 000 zł utrzymując jednocześnie, że stopień przyznania powinien kształtować się w wysokości 50 % i nie kwestionując dotkliwości i nieodwracalności krzywdy) . Ostatecznie w świetle uzasadnienia można uznać, że w swojej apelacji zarzucał obrazę jedynie przepisu art. 362 kc. Oceniając ten zarzut niezbędne jest przypomnienie, że roszczenie o zadośćuczynieniu za naruszenie dobra osobistego w postaci więzi rodzinnej na skutek śmierci osoby bliskiej ma niewątpliwie samodzielny charakter, ale jest ściśle związane z osobą zmarłego i dlatego jego przyczynienie się (art. 362 kc) do powstania szkody nie może pozostać bez wpływu na wysokość należnej z tego tytułu sumy (wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2012r. I CSK 660/11 nie publ., LEX nr 1228769, uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 19 kwietnia 2013r. I ACa 121/13 nie publ., LEX nr 1311920). Stopień przyczynienia w konkretnym przypadku uzależniony jest od okoliczności faktycznych sprawy. Nie tracąc z pola widzenia argumentów przywołanych w apelacji trzeba jednak mieć na uwadze, że K. K. w chwili śmierci był bardzo młodą osobą

(miał 20 lat). Sąd I instancji trafnie wypuklił, że od młodego człowieka w tym wieku można oczekiwać i wymagać przewidywania następstw określonych zachowań. Jednakże z drugiej strony jest to wiek, któremu siłą rzeczy nie zawsze towarzyszy krytyczna ocena podejmowanych decyzji tak jak w przypadku osób dojrzałych i bardziej życiowo doświadczonych. Jedynie też w kategoriach prawdopodobieństwa można przyjąć, że zmarły wspólnie ze sprawcą wypadku G. W. spożywał alkohol. Prowadzi to do konkluzji, że przyjęty stopień przyczynienia został przez Sąd Rejonowy ustalony prawidłowo, czego apelacja zakładu ubezpieczeń nie zdołała podważyć.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy we Włocławku na podstawie art. 385 kpc oddalił obie apelacje.

SSO Lucyna Samolińska SSO Mariusz Nazdrowicz SSO Andrzej Witka - Jeżewski